

80/2008 ΕΦ ΑΘ

ΑΡΙΘΜΟΣ 80/2008

ΤΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
Τμήμα 15^ο

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Γεώργιο Αδαμόπουλο, Πρόεδρο Εφετών, Μαρία Γεωργίου - Εισηγήτρια, Ζαμπέτα Στράτα, Εφέτες και από το Γραμματέα Νικόλαο Καραμπίη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριο του στις 4 Οκτωβρίου 2007 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΕΚΚΑΛΟΥΣΑΣ:, κατοίκου, η οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Παναγιώτη Πετρόπουλο.

ΤΗΣ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΗΣ: Ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία ".....", που εδρεύει στη και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο της Ελένη Καρυοφύλλη.

Η ενάγουσα και ήδη εκκαλούσα, με την από 29 Ιουλίου 2002 αγωγή της προς το Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών, που έχει κατατεθεί με αριθμό 6653/2002, ζήτησε να γίνουν δεκτά τα όσα αναφέρονται σ' αυτήν.

Το Δικαστήριο εκείνο εξέδωσε την υπ' αριθμ. 611/2004 οριστική του απόφαση με την οποία απέρριψε την αγωγή.

Την απόφαση αυτή προσέβαλε η εκκαλούσα (ενάγουσα) με την από 9 Ιανουαρίου 2007 έφεση της προς το Δικαστήριο τούτο, που έχει κατατεθεί με αριθμό 689/2007.

Η συζήτηση της υπόθεσης κατά την ορισθείσα δικάσιμο της 19ης Απριλίου 2007 αναβλήθηκε για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας.

Η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του οικείου πινακίου και συζητήθηκε.

Οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, αναφέρθηκαν στις προτάσεις που κατέθεσαν.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η υπό κρίση έφεση κατά της υπ' αριθμ. 611/2004 οριστικής απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, η οποία εκδόθηκε κατά την τακτική διαδικασία, ασκήθηκε από την ενάγουσα που ηττήθηκε κι εντεύθεν είχε έννομο συμφέρον με κατάθεση στη γραμματεία του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου του δικογράφου αυτής (έφεσης) νομότυπα και εμπρόθεσμα καθόσον δεν προκύπτει επίδοση της εκκαλουμένης, Επομένως, ασκήθηκε παραδεκτά, πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί περαιτέρω κατά την ίδια διαδικασία για να εξετασθεί η ουσιαστική βασιμότητα των λόγων της.

Η ενάγουσα και ήδη εκκαλούσα στην από 29-7-2002 αγωγή της εκθέτει ότι από 1/2/1995 παρείχε την εργασία της ως δημοσιογράφος στην εναγόμενη ήδη εφεσίβλητη εκδοτική εταιρεία η οποία μεταξύ άλλων εκδίδει τα περιοδικά ".....". Ότι την 1/2/2000 συνέλαβε την ιδέα (concept) της έκδοσης ενός περιοδικού τριμηνιαίου ή τετραμηνιαίου με τίτλο "....." και θέμα το γάμο, τη νύφη, το γαμπρό και το νέο τους σπίτι, την οποία επέλεξε να προτείνει στην εναγόμενη να υλοποιήσει εκδίδοντας το περιοδικό, καθόσον διέθετε εκδοτικό μηχανισμό και εμπειρία στην έκδοση περιοδικών. Ότι η εναγόμενη αποδέχθηκε την πρόταση αυτή και 10 ημέρες αργότερα συμφωνήθηκε προφορικά μεταξύ τους να υλοποιηθεί η ιδέα της με την έκδοση του εν λόγω περιοδικού κατόπιν της οποίας ξεκίνησε την απαιτούμενη προς τούτο προετοιμασία πραγματοποιώντας τις αναφερόμενες στην αγωγή ενέργειες.

Ότι η αμοιβή της για την εργασία που πρόσφερε ως επιμελήτρια ρεπορτάζ στο περιοδικό, σύνταξης στο καινούργιο περιοδικό "....." συμφωνήθηκε στο ποσό των 15.100.000 δραχμών ετησίως επί πλέον δε για τη δημιουργία του ως άνω περιοδικού θα της κατέβαλε (εναγόμενη) ποσοστό 7% επί των συνολικών εκ μέρους της εισπράξεων από την πώληση των αντιτύπων του και των αμοιβών της για την καταχώριση διαφημίσεων στις σελίδες του. Ότι η ίδια εκπλήρωσε την υποχρέωση της από την ένδικη σύμβαση που κατάρτισε με την εναγόμενη με αντικείμενο την έντυπη έκδοση του περιοδικού της με τον ως άνω τίτλο και το πρώτο τεύχος αυτού κυκλοφόρησε την 1/3/2002, πωλήθηκαν δε 25.000 αντίτυπα του έναντι τιμήματος του καθενός 8 ευρώ και καταχωρήθηκαν στις σελίδες του οι στην αγωγή αναφερόμενες διαφημίσεις για τις οποίες εισέπραξε το ποσό των 435.363 ευρώ. Η εναγόμενη όμως αρνείται να της καταβάλει τη συμφωνημένη επί πλέον αμοιβή της ανερχόμενη σε ποσοστό επί των εισπράξεων κατά τα προεκτεθέντα. Με βάση το ιστορικό αυτό ζητεί, μετά από παραδεκτό περιορισμό του αιτήματος της αγωγής από καταψηφιστικό σε αναγνωριστικό ν` αναγνωρισθεί ότι η εναγόμενη οφείλει να της καταβάλει το ποσό των 44.475 ευρώ (25.000 x 8 ίσον 200.000 συν 435.363 x 7%) με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής μέχρι την εξόφληση.

Η εν λόγω αγωγή απορρίφθηκε ως αβάσιμη κατ` ουσίαν με την εκκαλούμενη απόφαση.

Κατά της τελευταίας παραπονείται η εκκαλούσα με την υπό κρίση έφεση της για τους σ` αυτή λόγους, που ανάγονται σε εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου και κακή εκτίμηση των αποδείξεων, επιδιώκει δε την εξαφάνιση της για να γίνει στο σύνολο της δεκτή η αγωγή της.

Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 1 παρ.1, 2 παρ.1, 4 παρ.1, 3 και 12 παρ. 2 του ν. 2123/93 "περί πνευματικής ιδιοκτησίας, συγγενικών δικαιωμάτων και πολιτιστικών θεμάτων" προκύπτει ότι, οι πνευματικοί δημιουργοί με τη δημιουργία του έργου, αποκτούν σ` αυτό πνευματική ιδιοκτησία, που περιλαμβάνει, ως αποκλειστικά και απόλυτα δικαιώματα, αφενός το δικαίωμα εκμετάλλευσης αυτού (περιουσιακό δικαίωμα) και αφετέρου το δικαίωμα της προστασίας του προσωπικού τους δεσμού (ηθικό δικαίωμα) προς το έργο, όπως το τελευταίο (έργο) προσδιορίζεται λεπτομερώς στη διάταξη του άρθρου 2 παρ. 1 του παραπάνω νόμου. Ως έργο νοείται κάθε πρωτότυπο πνευματικό δημιούργημα λόγου, τέχνης ή επιστήμης, που εκφράζεται με οποιαδήποτε μορφή και ιδίως τα γραπτά ή προφορικά κείμενα, τα θεατρικά έργα.

Προϋπόθεση της παρεχόμενης από τις διατάξεις του ν. 2121/1993 προστασίας του έργου, υπό την έννοια που αναφέρθηκε παραπάνω, αποτελεί η ανταπόκριση αυτού (έργου) στην οριζόμενη στην παράγραφο 1 του άρθρου 2 του νόμου αυτού ρήτρα της πρωτοτυπίας η οποία αποτελεί ζήτημα πραγματικό, υποκείμενο σε απόδειξη (ΑΗ 1248/03 Δνη 46.452). Ως πρωτότυπο έργο θεωρείται, κατά την κρατούσα στη νομολογία άποψη, εκείνο που παρουσιάζει είτε ατομική ιδιομορφία, που κρίνεται με το μέτρο της στατικής μοναδικότητας, δηλαδή με βάση την κρίση, ότι παρόμοιο έργο δεν θα ήταν σε θέση να το δημιουργήσει κανένας άλλος δημιουργός κάτω από παρόμοιες συνθήκες και με τους ίδιους

στόχους είτε ένα ελάχιστο όριο "δημιουργικού ύψους" κάποια δηλαδή απόσταση από τα ήδη γνωστά ή αυτονόητα (ΑΠ 152/2005 4Εδ/τη, ΑΠ 257/95 ΝοΒ 1995.593). Αντικείμενο της προστασίας αυτής στο δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας είναι η μορφή και όχι η ιδέα που περιγράφεται σε ένα πνευματικό δημιούργημα. Η διάκριση μεταξύ μορφής και ιδέας συνιστά ουσιώδη κανόνα για τον καθορισμό της εξέτασης της προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας αφού αυτή αποτελεί το βασικό κριτήριο διάκρισης των στοιχείων που προστατεύονται και εκείνων (στοιχείων) που μένουν έξω από το πεδίο της προστασίας. Η διάκριση αυτή είναι απαραίτητη για το λόγο ότι κατά κανόνα το σύνολο των έργων αξιοποιεί και βασίζεται σε προγενέστερα στοιχεία τα οποία είτε έχουν καταστεί πλέον κοινό κτήμα, είτε στερούνται αφ' εαυτών πρωτοτυπίας, είτε προέρχονται από ελεύθερες πηγές. Καθόσον αφορά το περιοδικό που ενδιαφέρει εν προκειμένω, ως κεντρική ιδέα (concept) μπορεί να θεωρηθεί το σύνολο των ετερόκλιτων στοιχείων που το απαρτίζουν σε μια ενότητα και συγχρόνως ως τεχνοτροπία, είδος περιοδικού ή ως σύστημα κανόνων για το πως θα δημιουργήσει κανείς ένα επιτυχημένο περιοδικό ως τοιαύτη δε δεν εμπίπτει καν στην έννοια του έργου με την έννοια του ν. 2121/1993. Το εννοιολογικό αυτό δίδυμο ιδέας και μορφής επιτελεί την ίδια λειτουργία σε όλες τις έννομες τάξεις.

Αφήνει ελεύθερη την πρόσβαση τρίτου στις πληροφορίες που περιέχονται σε ένα έργο, λ.χ. τεχνικό επιστημονικό λόγο, ώστε να κυκλοφορούν ελεύθερα, ενώ επιφυλάσσει στο δημιουργό το απόλυτο και αποκλειστικό δικαίωμα να εκμεταλλευθεί τη συγκεκριμένη μορφή, με την οποία έχει εκφραστεί η πληροφορία αυτή. Εξάλλου σύμφωνα με το άρθρο 7 του εν λόγω νόμου συλλογικό θεωρείται το έργο που έχει δημιουργηθεί με τις αυτοτελείς συμβολές περισσότερων δημιουργών υπό την πνευματική διεύθυνση και το συντονισμό ενός φυσικού προσώπου. Το φυσικό αυτό πρόσωπο, το οποίο συχνά αποκαλείται εκδότης, είναι ο αρχικός δικαιούχος του ηθικού και περιουσιακού δικαιώματος επί του συλλογικού έργου. Οι δημιουργοί των επιμέρους συμβολών είναι αρχικοί δικαιούχοι του περιουσιακού και ηθικού δικαιώματος επί των συμβολών τους, εφ' όσον αυτές είναι δεκτικές χωριστής εκμετάλλευσης. Έτσι προκειμένου ένα έργο να χαρακτηριστεί ως συλλογικό, πρέπει να αποτελείται από περισσότερες αυτοτελείς συμβολές και η δημιουργία του να συντονίζεται από ένα φυσικό πρόσωπο. Το φυσικό πρόσωπο πρέπει να έχει την πρωτοβουλία για την έκδοση και την κυκλοφορία του έργου. Είναι το πρόσωπο το οποίο δίνει τις κατευθυντήριες γραμμές, συντονίζει και ελέγχει τη δημιουργία του έργου. Όπως χαρακτηριστικά έχει ειπωθεί δημιουργός ενός συλλογικού έργου είναι το πρόσωπο, το οποίο διευθύνει τις υλικές και πνευματικές εργασίες. Το πρόσωπο αυτό εκδίδει το έργο στο όνομα του και ελέγχει ώστε όλες οι επιμέρους συμβολές να εναρμονίζονται στο πνεύμα που διέπει το συνολικό έργο. Τέτοια χαρακτηριστικά συνολικά έργα είναι κατ' εξοχήν και τα περιοδικά. Έτσι σ' αυτό οι δημιουργοί των επί μέρους συμβολών διατηρούν το ηθικό και περιουσιακό δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας μόνο για τις επί μέρος συμβολές, εφόσον αυτές είναι δεκτικές χωριστής εκμετάλλευσης (αρ. 7 ν. 2121/1993 βλ.σχ. Εφ.ΑΘ. 2932/2006, Εφ.ΑΘ. 8138/2000 ΔΕΕ 2001.60, Γνωμοδότηση Μιχαήλ - Θεοδ. Μαρίνου προσκομιζόμενη).

Από την εκτίμηση των ενόρκων καταθέσεων των μαρτύρων των διαδίκων ενώπιον του Πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου που περιέχονται στα με ίδιο αριθμό με την παρούσα πρακτικά του τις 15.515, 15516/2-10-2007., 12316, 12317/2003 ένορκες βεβαιώσεις των μαρτύρων της ενάγουσας ενώπιον του Ειρηνοδίκη Αθηνών τις 1873/4/10/2007 2093, 2094, 2095/27/8/2003 τοιαύτες των μαρτύρων της εναγόμενης ενώπιον της Ειρηνοδίκου Χαλανδρίου που δόθηκαν άπασες κατόπιν νομότυπης και εμπρόθεσμης κλήτευσης της αντιδίκου (καθόσον αφορά την 1873/4/10/2007 η ενάγουσα κλητεύθηκε εμπρόθεσμα γιατί η 3η Οκτωβρίου είναι αργία μόνον για τους δικαστικούς λειτουργούς και τους υπαλλήλους των Δικαστηρίων και όχι για την ενάγουσα - βλ. σχ. από Βασ. Βαθρακοκοίλη τ. Γ σελ. 879.6, 762.4 ΑΤ 489/1981 ΝοΒ 30.420), των εγγράφων που οι διάδικοι νόμιμα προσκομίζουν και επικαλούνται στα οποία περιλαμβάνονται και οι προσκομιζόμενες από την ενάγουσα ένορκες βεβαιώσεις των μαρτύρων της ενώπιον του Ειρηνοδίκη Αθηνών" οι οποίες δεν αποτελούν ίδιο αποδεικτικό μέσο διάφορο των εγγράφων (ΑΠ 700/1999, 343/2000 Δνη 41 σελ. 366, 692)

αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά:

Η εναγόμενη ανώνυμη εταιρεία σκοπό έχει και την έκδοση πολιτικών εφημερίδων και περιοδικών. Εκδίδει τις πολιτικές εφημερίδες ".....", "....." με τα ποικίλης ύλης ένθετα έντυπα τους, καθώς και διάφορα περιοδικά, μεταξύ των οποίων τα μηνιαία τοιαύτα "....." και "....." τον ετήσιο οδηγό του τελευταίου με τίτλο "....." και το διμηνιαίο (περιοδικό) "..... και άλλα".

Η ενάγουσα από την 1/2/1995 παρείχε την εργασία της ως δημοσιογράφος στην εναγόμενη και συγκεκριμένα στο περιοδικό "....." πραγματοποιώντας το "ρεπορτάζ" αγοράς του περιοδικού κι έχοντας την επιμέλεια των φωτογραφήσεων που αποτελούσαν αναπόσπαστο τμήμα του τελευταίου από το 1996 δε έναντι πρόσθετης αμοιβής πραγματοποιούσε και το "ρεπορτάζ" αγοράς στο έτη στο κατά τα ως άνω περιοδικό και από το 1999 έναντι επί πλέον αμοιβής την επιμέλεια των φωτογραφήσεων για το περιοδικό ".....".

Στα περιοδικά που κατά τα ως άνω παρείχε την εργασία της η ενάγουσα εκδότης διευθυντής και εντεύθεν προϊστάμενος της (ενάγουσας) ήταν ο (ο μάρτυρας της εναγόμενης που εξετάστηκε ενώπιον του Πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου).

Στον τελευταίο η ενάγουσα πρότεινε τον Φεβρουάριο του 2001 να εκδώσει η εναγόμενη κι ένα περιοδικό τριμηνιαίο ή τετραμηνιαίο με θέματα σχετικά με το γάμο, τη νύφη, το γαμπρό και το νέο τους σπίτι. Πρέπει να εκτεθεί ότι ήδη στην Ελλάδα κυκλοφορούσαν τέσσερα περιοδικά μ` αυτά τα θέματα και τίτλους ".....", "....." "....." και "....." ενώ πολλά τοιαύτα σε διάφορες χώρες της Ευρώπης και στις ΗΠΑ όπως,,,,,, κ.άλ.

Την υλοποίηση της ιδέας αυτής της ενάγουσας με την έκδοση του καινούργιου περιοδικού αποδέχθηκε κατ` αρχήν ο διευθυντής της ο οποίος εξασφάλισε και την προς τούτο συναίνεση της εναγόμενης.

Στο σχετικό προς την τελευταία έγγραφο του προς ενημέρωση της και " εξασφάλιση τής συναίνεσης της ανέφερε "Η ιδέα. Ένα περιοδικό 3 φορές το χρόνο με αντικείμενο το γάμο, την προετοιμασία του, τα πρόσωπα και το σπίτι τους. Ο είναι, θεματικά, συμπληρωματικός του και μπορεί υπό προϋποθέσεις να αποτελέσει και ύλη του περιοδικού "....."..... "....."..... ".....". Όπως προκύπτει από το ξεφύλλισμα των τεσσάρων περιοδικών, η αγορά ειδών γάμου είναι εξελισσόμενη και αναμένονται καλύτερες προοπτικές για το μέλλον..." "..... Σε ότι αφορά την σύνταξη, συνεργάτης μου από το/ και άλλα θα αναλάβει την αρχισυνταξία και με εξωτερικούς συνεργάτες θα καλύψει όλες τις συντακτικές ανάγκες...". ΤΟ ΚΟΣΤΟΣ... "ΟΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ... ΤΟ ΧΡΟΝΟΔΙΑΓΡΑΜΜΑ...". Στη συνέχεια τον Οκτώβριο του 2001 ο εν λόγω στα πλαίσια της άσκησης του διευθυντικού του δικαιώματος ανέθεσε στην ενάγουσα που όπως και η εναγόμενη ομολογεί είχε τη "γενική ιδέα" που έχει επικρατήσει και στην, Ελλάδα ν` αναφέρεται με την αγγλική λέξη "CONCEPT" (βλ. σχετ. λεξικό) καθήκοντα διευθύντριας σύνταξης στο καινούργιο περιοδικό που συλλογικά αποφασίσθηκε να έχει τίτλο "....." αφού προηγουμένως την απάλλαξε από τις υποχρεώσεις της στα περιοδικά "....." και "..... και" ενώ αναπροσαρμόστηκαν οι οικονομικές απολαβές της.

Το πρώτο τεύχος του εν λόγω περιοδικού κυκλοφόρησε την 1/3/2002 με 500%\$] σελίδες στην 24η από τις οποίες αναφέροντο όλοι όσοι συνέβαλαν στην έκδοση του περιοδικού καθώς και με ποια ιδιότητα καθένας απ` αυτούς.

Ειδικότερα αναφέρονται: &, ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΥΕΥΘΥΝΤΗΣ
....., ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ - ΣΥΝΤΑΞΗΣ - CONCEPT (ενάγουσα) ART DIRECTOR -

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ , ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ - ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ ,
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΕΚΔΟΣΗΣ , ΔΗΜΟΣΙΕΣ
ΣΧΕΣΕΙΣ , , , ΕΡΕΥΝΑ - ΟΡΓΑΝΩΣΗ ,
ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΣΥΝΤΑΞΗΣ -ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣΣΥΝΤΑΞΗ , ,
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΜΟΔΑΣ - STYLING , , ΟΜΟΡΦΙΑ , ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΣΕΩΝ
STYLING , ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ,
ΕΙΔΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ (Ψυχολογία), (Διατροφή και Υγεία) κ.ο.κ.
Φωτογραφία Studio - , και πολλοί άλλοι.

Στη δέκατη σελίδα υπάρχει σημείωμα του εκδότη - διευθυντή στο οποίο μεταξύ άλλων αναφέρει "Ίδου λοιπόν και ο γάμος! Τι γάμος δηλαδή. Wedding κανονικό, Ίδανικό, με το Μενού του και τον Οδηγό του!!!.. Από όλους εμάς που τα τελευταία χρόνια έχουμε πιστέψει, σε όλα όσα σχετίζονται με το σπίτι και τη ζωή μέσα σ' αυτό, η εξέλιξη μετά τα περιοδικά , και άλλα και ήταν αναμενόμενη Σήμερα πια, η τελετή του γάμου, μέσα από τον παραδοσιακό χαρακτήρα της ίδιας και του θεσμού τον οποίο υπηρετεί, μπορεί ταυτόχρονα να είναι και μια μοντέρνα, ευχάριστη και αξέχαστη εμπειρία, αντάξια της νέας ζωής που ξεκινάει.

Και το περιοδικό μας υπόσχεται να σας βοηθήσει να την πραγματοποιήσετε".

Εκτός από τη σύλληψη της ιδέας έκδοσης του άνω περιοδικού η συμβολή της ενάγουσας στη δημιουργία και την έκδοση του καθορίστηκε από το Διευθυντή του περιοδικού και προϊστάμενο της και συνίστατο σε ένα μόνο μέρος της διαδικασίας έκδοσης του.

-Ειδικότερα, πρότεινε τα θέματα του πρώτου τεύχους του περιοδικού, τα οποία σε κάθε περίπτωση για την υλοποίησή τους και την τελική μορφή παρουσίασής τους απαιτείτο το μέν η έγκριση του άνω διευθυντή το δε η συνεργασία της με τους υπεύθυνους των διαφόρων τμημάτων, όπως της υπεύθυνης για το σχεδιασμό της σελίδας και της διευθύντριας του εμπορικού τμήματος , αφού θα έπρεπε να ληφθούν υπόψη οι διαφημιστικές καταχωρήσεις και τα διαφημιστικά ρεπορτάζ, θέματα για τα οποία αρμόδιο ήταν το εμπορικό τμήμα, ο σχεδιασμός τους και η διάταξη τους στις σελίδες.

Κάποια μάλιστα απ' αυτά (θέματα) δεν εγκρίθηκαν, ενώ κάποια άλλα προτάθηκαν από το εμπορικό τμήμα, διότι τούτο υπαγορεύθηκε από τις ανάγκες της διαφήμισης που σημειωτέον αποτελεί το μεγαλύτερο και κυρίαρχο τμήμα του περιοδικού (από τις 500 σελίδες του οι 420 περίπου καλύπτονται από διαφημίσεις), την τελική δε απόφαση για όλα τα παραπάνω είχε ο προαναφερόμενος διευθυντής του περιοδικού ο οποίος και με το σημείωμα του γνωστοποίησε στους αναγνώστες του τους στόχους του καινούργιου περιοδικού.

Επί πλέον η ενάγουσα είχε την επιμέλεια των φωτογραφήσεων μαζί με τους στυλίστες, τους φωτογράφους και την αναφερθείσα διευθύντρια του εμπορικού τμήματος καθώς και της ανάθεσης στους συντάκτες της σύνταξης των θεμάτων (άρθρων, ρεπορτάζ), τη συγκέντρωση της ύλης, την παράδοση της "Art director" και την επιμέλεια για τη διάταξη ύλης του πρώτου τεύχους του περιοδικού σε συνεργασία με τον υπεύθυνο της οργάνωσης έκδοσης του Τις υπόλοιπες εργασίες που απαιτούντο για την ολοκλήρωση της μορφής του περιοδικού είχαν αναλάβει άλλοι εργαζόμενοι στην επιχείρηση της εναγόμενης όπως προκύπτει και από τα αναφερόμενα στην ως άνω σελίδα του περιοδικού.

Συγκεκριμένα η σύνταξη των άρθρων και των ρεπορτάζ έγινε από τις συντάκτριες , και στις συνεντεύξεις και

τη στα ρεπορτάζ ομορφιάς, ο σχεδιασμός της σελίδας και η σελιδοποίηση (layout - δημιουργικό) ήταν ευθύνη της σε συνεργασία με τον, ενώ την επιμέλεια και τον σχεδιασμό των "Publi" (πληρωμένων διαφημιστικών ρεπορτάζ) ήτοι την τοποθέτηση των κειμένων, του τίτλου, των φωτογραφιών, των διαφημίσεων στην κάθε σελίδα του περιοδικού, τη διαμόρφωση του κειμένου σε μονόστηλα, δίστηλα κ.τ.λ. είχε σε συνεργασία με τον τελευταίο η διευθύντρια του εμπορικού τμήματος σε περίπτωση δε διαφωνίας τον τελικό λόγο είχε ο διευθυντής του περιοδικού

Περαιτέρω η εξεύρεση διαφημιζομένων ήταν ευθύνη του εμπορικού τμήματος σε συνεννόηση και συνεργασία με τον άνω διευθυντή του, το οποίο (τμήμα) πραγματοποιούσε και τα διαφημιστικά ρεπορτάζ, είτε τα πληρωμένα (publi), είτε αυτά που έδινε η εναγόμενη ως δώρο στους πελάτες της, που είχαν καταβάλει χρήματα για άλλες διαφημιστικές καταχωρήσεις.

Ενόψει όλων των παραπάνω αποδειχθέντων πραγματικών γεγονότων και σύμφωνα με όσα έγιναν δεκτά στις προηγηθείσες σκέψεις η ενάγουσα είχε μόνον την γενική ιδέα για την έκδοση του επίδικου περιοδικού η οποία δεν αποτελεί έργο με την έννοια του νόμου κι εντεύθεν είναι αντικείμενο πνευματικής ιδιοκτησίας ώστε να διέπεται από τις διατάξεις του προαναφερθέντος νόμου.

Η ιδέα αυτή πήρε τη μορφή του έργου με την έκδοση του περιοδικού αυτού που αποτελεί συλλογικό έργο με την έννοια που ήδη εκτέθηκε και ως τοιούτο προστατεύεται από τον εν λόγω νόμο, πνευματικός δε δημιουργός αυτού κι εντεύθεν αρχικός δικαιούχος του περιουσιακού και του ηθικού δικαιώματος στο έργο είναι ο εκδότης - διευθυντής αυτού που αναφέρεται και σαν τέτοιος· στο περιοδικό, από τις αποδείξεις δε δεν προέκυψε το αντίθετο και όχι η ενάγουσα (βλ. και αρθρ. 10 παρ. 2,3 ν. 2121/1993).

Αφού δε η τελευταία δεν είναι ο δημιουργός του έργου - περιοδικού δεν μπορεί να γίνει λόγος για κατάρτιση μεταξύ αυτής και της εναγόμενης σύμβασης έντυπης έκδοσης που θεσπίζεται με τη διάταξη του άρθρου 33 παρ. 1 του ως άνω νόμου κατά την οποία "Η αμοιβή, που οφείλει να καταβάλει ο εκδότης έντυπης έκδοσης στο δημιουργό για την αναπαραγωγή και την θέση σε κυκλοφορία του έργου ή αντιτύπων αυτού, συμφωνείται σε ορισμένο ποσοστό επί της λιανικής τιμής πώλησης όλων των πωλούμενων αντιτύπων" καθόσον προϋπόθεση για κατάρτιση τοιαύτης είναι να ήταν αυτή (ενάγουσα) πνευματικός δημιουργός του περιοδικού.

Ενδεχόμενα να είναι δικαιούχος (ενάγουσα) δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας μόνο στις επιμέρους συμβολές της, εάν αυτές είναι αφενός πρωτότυπες και αφετέρου δεκτικές χωριστής εκμετάλλευσης (αυτοτελή έργα σε σχέση με συλλογικό έργο). Ουδεμία όμως αναφορά στην περίπτωση αυτή περιλαμβάνεται στην υπό κρίση αγωγή.

Επομένως ορθά το νόμο εφήρμοσε και τις αποδείξεις εκτίμησε το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο που αν και με διαφορετική εν μέρει αιτιολογία που αντικαθίσταται μ' αυτήν της παρούσης, με την εκκαλούμενη απόφαση του απέρριψε την αγωγή ως αβάσιμη κατ' ουσίαν όσα δε αντίθετα υποστηρίζει η εκκαλούσα με τον πρώτο λόγο της έφεσης της είναι αβάσιμα κι ο λόγος αυτός πρέπει ν' απορριφθεί.

Περαιτέρω στην αγωγή της η ενάγουσα εκθέτει "επιπλέον δε θα ελάμβανα ως δημιουργός αμοιβή για την αναπαραγωγή και τη θέση σε κυκλοφορία του έργου μου ποσοστό 7% " από τα ανωτέρω εκτιθέμενα προκύπτει, ότι μεταξύ εμού και της εναγομένης συνήφθη σύμβαση έντυπης έκδοσης" και ότι "Οι απαιτήσεις μου από τη σύμβαση έντυπης έκδοσης του περιοδικού " (ακριβής αντιγραφή από την δεύτερη και τρίτη σελίδα της αγωγής) ενώ δεν αναφέρεται σ' αυτήν (αγωγή) ότι επικουρικά στην περίπτωση που δεν αποδειχθεί η κατάρτιση της ως άνω συγκεκριμένης σύμβασης το

αγωγικό της αίτημα να έχει έρεισμα τη διάταξη του άρθρου 361 ΑΧ. Ενόψει τούτων η αγωγή δεν περιέχει ούτε μπορεί να εκτιμηθεί από το Δικαστήριο ότι περιέχει επικουρική βάση στη διάταξη του άρθρου 361 ΑΚ και ο σχετικός δεύτερος και τελευταίος λόγος έφεσης με τον οποίο η εκκαλούσα υποστηρίζει τα αντίθετα είναι αβάσιμος και απορριπτέος.

Κατ' ακολουθίαν όλων των ανωτέρω η υπό κρίση έφεση είναι αβάσιμη κατ' ουσίαν και πρέπει ν' απορριφθεί και να επιβληθεί στην εκκαλούσα που ηττήθηκε η δικαστική δαπάνη της εφεσίβλητης του παρόντος βαθμού δικαιοδοσίας (αρθρ. 176, 183 Κ.Πολ.Δ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει κατ' αντιμωλίαν των διαδίκων.

Δέχεται την έφεση τυπικά και απορρίπτει αυτήν κατ' ουσία.

Επιβάλλει στην εκκαλούσα τη δικαστική δαπάνη της εφεσίβλητης του παρόντος βαθμού δικαιοδοσίας το ύψος της οποίας ορίζεται στο ποσό των πεντακοσίων (500) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 6 Δεκεμβρίου 2007 και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του στις 11 Ιανουαρίου 2008, χωρίς να παρίστανται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ